

**Talman Metsolas anförande vid Europeiska rådets informella möte
6 oktober, Granada**

Tack och god morgon allihop.

I mitt inlägg i dag vill jag fokusera på ett par av våra viktigaste utmaningar och på hur Europaparlamentet kan hjälpa till att ta itu med dem.

Migration är fortfarande en av Europas mest akuta frågor. Val efter val fortsätter migration att vara en av de viktigaste frågorna för EU-medborgarna, i alla medlemsstater. Ändå har vi i åratal inte lyckats göra tillräckliga framsteg för att ta itu med problemet. Vi har nu hittat en väg framåt för att bryta dödläget. Det förslag som ska diskuteras har kapacitet att leva upp till människors förväntningar utan att tvinga ut någon i extrempositioner eller ytterligheter. Ett förslag som skyddar våra gränser och är rättvist för dem som behöver skydd, strängt mot dem som inte har rätt till skydd och kraftfullt mot kriminella nätverk som utnyttjar de allra svagaste. Är det perfekt? Självklart inte.

Men vi har aldrig varit närmare en lösning och nu är det bara ett halvår kvar innan vår mandatperiod löper ut. Vi kan nå en överenskommelse om asyl- och migrationspakten före mandatperiodens slut.

Kompromisser är det som för oss framåt. Kompromisser är inte ett fult ord.

Europaparlamentets åtagande att slutföra detta paket är fortfarande orubbligt. Vi kan inte låta den här debatten dominera och polarisera ytterligare en kampanj inför valet till Europaparlamentet utan att presentera de lagstiftningsverktyg som kommer att åtgärda problemen.

Vi kan om vi bara har den politiska viljan. Det blev tydligt både i samband med pandemin och när vi stod upp mot Rysslands olagliga invasion av Ukraina. Precis som vi tar itu med våra klimatutmaningar, tar oss ur beroendet av rysk energi, fastställer globala standarder inom den digitala sektorn och lägger grunden för de kommande åren.

De senaste åren har vi gjort saker som många betraktade som omöjliga. Vi kan göra det igen.

Vi enades på ett sätt som har inneburit att vår union har blivit starkare, mer autonom och mer verkningsfull än någonsin.

Världen förändras och vi måste också anpassa oss och förändras med den. Vi måste fortsätta att sträva efter att göra vårt Europa till en plats för lika möjligheter, trygghet och säkerhet, välstånd, värdighet och jobb – där alla kan nå sin fulla potential, utan olika villkor för tillgång.

Det innebär att hitta vägar framåt som är viktiga för en ny generation och en ny våg av européer och europeiska medlemsstater.

Utvidgning är unionens starkaste geopolitiska verktyg. Och särskilt i denna nya geostrategiska miljö fungerar ett utvidgat EU – som bygger på tydliga mål, kriterier och meriter – som en investering i fred, säkerhet, stabilitet och välstånd på den europeiska kontinenten. Det är en process med ett resultat som gynnar alla inblandade.

Därför uppmanade Europaparlamentet till att ge Ukraina och Moldavien status som kandidatländer till EU, en status som ger dessa nationer ett tydligt europeiskt perspektiv och fungerar som en kraftfull drivkraft för att främja demokratiska reformer. En snabb tillbakablick på de senaste 20 åren visar utvidgningens omvandlande kraft. Därför vill vi mot slutet av året gå vidare, om dessa länder är redo.

Nu måste vi matcha vår retorik med handling. Vi måste matcha deras ambitioner med vår förmåga och beredvillighet att förändras. Vi måste inleda en verklig diskussion om EU:s absorptionsförmåga och interna reformer. Det borde ha gjorts för längesedan. Dessa stater kommer att vara redo att ansluta sig, och vi måste också vara redo. Att skjuta upp besluten kommer inte att lösa något.

Detta kommer att kräva att vi alla håller denna diskussion högt på våra dagordningar under den kommande mandatperioden.

Det kommer sedan att vara upp till varje kandidatland att fortsätta att arbeta hårt för att uppfylla anslutningskriterierna. Och uppriktiga ansträngningar måste göras för att lösa alla kvarvarande bilaterala tvister.

Varje kandidatland måste naturligtvis följa sin egen väg. Vi kan inte ta några genvägar, men min vädjan här är att vi måste vara redo. Om vi lämnar alla utan konkreta svar ska vi inte vara förvånade om någon annan fyller det vakuum som vi lämnar efter oss.

Utvidgningar leder till mer strategiskt oberoende, och det gör även en ändamålsenlig budget.

Angående det aktuella förslaget om budgetöversyn: medlen är begränsade. Pandemin, invasionen av Ukraina, naturkatastrofer och levnadskostnadskrisen har slagit hårt. Stigande räntor har pressat upp lånekostnaderna för NextGenerationEU. Den samlade effekten av allt detta är att EU:s budget är nära att spricka i sömmarna.

Och vi är skyldiga att reagera.

De senaste åren har världen förändrats så mycket att den inte längre är sig lik, och det samma gäller för våra prioriteringar.

Jag tror att vi alla är ense om att vi behöver mer resurser för att ta itu med migrationen och fortsätta att stödja Ukraina på en långsiktig och hållbar väg.

Vi är också överens om att snabbt och effektivt stödja medlemsstater som drabbas av naturkatastrofer. När de behöver Europa som mest måste vi vara redo.

Och vi måste omvandla våra ord till handling när det gäller vår konkurrenskraft, alltså hur vi genererar en verklig och hållbar ekonomisk tillväxt, som krävs för att vi ska kunna nå våra ambitioner.

Vi har varit uppfinningsrika med att omfördela redan befintliga medel. Men framöver måste vi vara uppriktiga med vad detta innebär. Att låta våra lånekostnader leda till att vi måste dra ner på, eller till och med helt stryka, program som är grundvalen för vår konkurrenskraft och som våra medborgare direkt drar nytta av, såsom Erasmus och Horisont, är något som folk inte kommer att acceptera utan protester.

Den här veckan var det 33 år sedan Tyskland, och därmed även Europa, återförenades. 1990 beskrevs händelsen som "inget mindre än ett mirakel". För mig var det inte så mycket ett mirakel som en demonstration av politikens och diplomatins kraft att hitta lösningar. Europa handlar om att utforska den politiska viljan att övervinna till synes omöjliga odds och meningsskiljaktigheter, hitta vägar framåt som förändrar liv, lösa generationsövergripande geopolitiska frågor och ändra historiens förlopp.

Oavsett om det handlar om migration, vår fleråriga budgetram eller utvidgning behöver vi återigen en dos av denna anda.

Europaparlamentet är redo. Redo att föra fram medborgarnas åsikter och ta med sig budskapen tillbaka hem till dem. Redo att spela sin roll för att involvera EU:s medborgare. För det är det enda sättet att se till att våra reformer i slutändan blir framgångsrika.